

Sygn. akt I KZ 18/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **G. Z.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 maja 2021 r.,

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w O. z dnia 9 kwietnia 2021 r., sygn. akt VII Ka (...), w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 22 stycznia 2021 r., jako niedopuszczalnej z mocy ustawy,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 kwietnia 2021 r., w sprawie o sygn. akt VII Ka (...), Przewodniczący VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w O. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji obrońcy oskarżonego G. Z. od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 22 stycznia 2021 r., jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, albowiem została ona wniesiona od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie wobec oskarżonego i nie podnosiła uchybień procesowych wymienionych w art. 439 k.p.k.

Z decyzją tą nie zgodził się obrońca G. Z., który we wniesionym zażaleniu zarzucił „naruszenie art. 523 k.p.k. w zw. z art. 530 k.p.k. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że kasacja została wywiedziona przez obrońcę na korzyść oskarżonego wobec którego warunkowo umorzono postępowanie, a która nie opiera się na zarzutach z art. 439 k.p.c. (obrońcy chodziło niewątpliwie o art. 439 k.p.k. – uwaga

SN) podczas gdy kasacja została oparta na rażącem naruszeniu prawa i nie jest powieleniem apelacji, bowiem zostały w niej ujęte dodatkowe zagadnienia jak choćby po raz kolejny brak odniesienia się do prawidłowego oznakowania i opinii biegłego a nadto nie uległo uwadze Sądu, że kasacja została wywiedziona także na zarzutach, których Sąd II instancji nie ocenił i do których się nie odniósł, a o których mowa powyżej, tym samym całkowicie błędnie stwierdzono, że kasacja nie przysługuje z powyższych powodów.” Powołując się na ten zarzut skarżący wniósł o przyjęcie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie wobec jego oczywistej bezzasadności.

Z treści zażalenia obrońcy oskarżonego wprost wynika, iż „wybiórczo” odczytuje treść przepisu art. 523 k.p.k. i pomija jego § 2, zgodnie z którym kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie w przywołanym paragrafie nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 (§ 4 pkt 1 art. 523 k.p.k.). Oznacza to, że wobec warunkowego umorzenia postępowania, a takie prawomocne rozstrzygnięcie zapadło w rozważanej sprawie, w kasacji wniesionej przez stronę na korzyść oskarżonego dopuszczalne jest podniesienie zarzutu opartego wyłącznie o naruszenie przepisu art. 439 k.p.k., a więc wskazanie na zaistnienie bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia.

Prezes sądu (przewodniczący wydziału), do którego wniesiono kasację, jest zobowiązany, zgodnie z dyspozycją art. 530 § 2 k.p.k., do dokonania jej kontroli formalnej, a w razie stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 lub art. 429 § 1 k.p.k., albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k., do domowy jej przyjęcia.

Podsumowując stwierdzić należy, że wywiedziona przez obrońcę oskarżonego G. Z. kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, albowiem została

ona wniesiona od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie i nie oparto jej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.

W zaistniałej sytuacji decyzja o odmowie przyjęcia kasacji jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, jest zasadna.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.